

О. М. Сьомочкіна-Рижко

Аршинов Петро Андрійович

АРШИНОВ Петро Андрійович (псевд. - П. А.; 1887, Катеринослав, нині Дніпропетровськ (за ін. даними - с. Андріївка Пензен. губ., Росія) - після 1931) - літератор, учасник анархістського руху. 1906, переховуючись від переслідувань поліції, переїхав до Катеринослава й зблизився з анархістами. За організацію низки терорист. актів проти міської адміністрації й поліції у 1906-07 заарешт. і засудж. до смерт. кари. Однак А. вдалося втекти з тюрми й емігрувати до Франції. 1909 повернувся до Росії, перебував на нелегал. становищі, пропагував анархізм. 1910 виїхав до Австро-Угорщини, де був згодом заарештований австр. владою за перевезення літ-ри та зброї і виданий рос. владі. Засудж. у справі Моск. групи анархістів-комуністів до 20 р. каторги. У Бутир. тюрмі, де відбував покарання, познайомився з Н. Махном, для якого став ідей. учителем. Після Лютн. революції працював у анархіст. організаціях Москви. Від 1918 - ред. г. «Голос анархиста» (Донбас). Від 1919 - найближ. сподвижник Н. Махна. 1921 емігрував до Франції, згодом - США, розробляв теор. питання анархізму.

Основні праці

История махновского движения (1918-1921). Берлин, 1923; Два побега (из воспоминаний анархиста 1906-1909 гг.). Париж, 1919.

Бібліографічний опис:

Аршинов Петро Андрійович / О. М. Сьомочкіна-Рижко // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. - К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2001. - Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-44409>

2001-2024 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України
([докладніше](#)).